
Shata Shloki or Vedanta Kesari

शतश्लोकी अथवा वेदान्तकेसरी

Document Information

Text title : shataashloki

File name : shataashloki.itx

Category : major_works, shankarAchArya

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Shankaracharya

Transliterated by : Subhash Prajapati, Sunder Hattangadi

Proofread by : Subhash Prajapati, Sreenivasa Rao Bhagavatula, Sunder Hattangadi

Latest update : December 19, 2020

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

शतश्लोकी अथवा वेदान्तकेसरी

॥ श्रीः ॥

॥ अथ शतश्लोकी ॥

दृष्टान्तो नैव दृष्टस्त्रिभुवनजठरे सदुरोर्ज्ञानदातुः

स्पर्शश्चेत्तत्र कल्प्यः स नयति यदलो स्वर्णतामश्मसारम् ।

न स्पर्शत्वं तथापि श्रितयररायुगे सदुरुः स्वीयशिष्ये

स्वीयं साम्यं विधत्ते भवति निरुपमस्तेन वाडलौकिकोऽपि ॥ १ ॥ (यालौकिकोऽपि)

यद्दृष्ट्रीभाएऽवृक्षप्रसृतपरिमलेनाभितोऽन्येऽपि वृक्षाः

शश्वत्सौगन्ध्यभाजोऽप्यतनुतनुभृतां तापमुन्मूलयन्ति ।

आचार्याल्लब्धभोधा अपि विधिवशतः संनिधौ संस्थितानां

त्रेधा तापं य पापं सकरुणार्जुन्याः स्वोक्तिभिः क्षालयन्ति ॥ २ ॥

आत्मानात्मप्रतीतिः प्रथममभिडिता सत्यमिथ्यात्वयोगा-

द्वेधा ब्रह्मप्रतीतिर्निगमनिगदिता स्वानुभूत्योपपत्त्या ।

आधा देडानुभन्धाद्भवति तदपरा सा य सर्वात्मकत्वा-

दादौ ब्रह्माडमस्मीत्यनुभव उदिते भल्विदं ब्रह्म पश्चात् ॥ ३ ॥

आत्मा चिद्धित्सुभात्मानुभवपरिचितः सर्वदेहादियन्ता

सत्येवं मूढबुद्धिर्भजति ननु जनोऽनित्यदेहात्मबुद्धिम् ।

भाड्योऽस्थिरनायुमज्जापलरुधिरवसायर्ममेदोयुगन्त-

र्विण्मूत्रश्लेष्मपूर्णां स्वपश्यपुरलो संविदित्वापि भूयः ॥ ४ ॥

देडस्त्रीपुत्रमित्रानुयरडयवृषास्तोषडेतुर्ममेत्थं

सर्वे स्वायुर्नयन्ति प्रथितमलममी मांसमीमांसयेड ।

ओते ञ्जवन्ति येन व्यवहृतिपटवो येन सौभाग्यभाज-

स्तं प्राणाधीशमन्तर्गतममृतममुं नैव मीमांसयन्ति ॥ ५ ॥

कश्चिःक्रीटः कथंचित्पटुमतिरभितः कएटकानां कुटीरं

कुर्वस्तेनैव साकं व्यवहृतिविधये येष्टते यावदायुः ।
तद्भ्रज्जुवोऽपि नानायरितसमुदितैः कर्मभिः स्थूलदेलं
निर्मायात्रैव तिष्ठन्ननुदिनममुना साकमभ्येति भूमौ ॥ ६ ॥

स्वीकुर्व-व्याघ्रवेषं स्वजठरभृतये भीषय-न्यश्च मुग्धा-
न्मत्वा व्याघ्रोऽलमित्थं स नरपशुमुभान्भाधते किं नु सत्वान् ।
मत्वा स्त्रीवेषधारी स्त्र्यलमिति कुरुते किं नटो भर्तुंरिच्छां
तद्भ्रच्छारीर आत्मा पृथगनुभवतो देहतो यत्स साक्षी ॥ ७ ॥ (यः स)

स्वं भालं रोदमानं शिरतरसमयं शान्तिमानेतुमग्रे
द्राक्षं भार्जूरमाभ्रं सुकदलमथवा योजयत्यम्बिकास्य ।
तद्भ्रय्येतोऽतितमूढं बभ्रुजननभवान्मौढ्यसंस्कारयोगा-
द्बोधोपायैरनेकैरवशमुपनिषद्बोधयामास सम्यक् ॥ ८ ॥

यत्प्रीत्या प्रीतिपात्रं तनुयुवतितनूजार्थमुभ्यं स तस्मा-
त्प्रेयानात्माथ शोकास्पदमितरदतः प्रेय येतत्कथं स्यात् ।
भार्याधं ज्वितार्थी वितरति य वपुः स्वात्मनः श्रेय छच्छं-
स्तस्मादात्मानमेव प्रियमधिकमुपासीत विद्रात्र यान्यत् ॥ ९ ॥

यस्माधावत्प्रियं स्यादिलि विषयतस्तावदस्मिन्प्रियत्वं
यावद्दुःखं य यस्माद्भवति भलु ततस्तावदेवाप्रियत्वम् ।
नैकस्मिन्सर्वकालेऽस्त्युभयमपि कदाप्यप्रियोऽपि प्रियः स्या-
त्प्रेयानप्यप्रियो वा सततमपि ततः प्रेय आत्माप्यवस्तु ॥ १० ॥

श्रेयः प्रेयश्च लोके द्विविधमभिहितं काम्यमात्यन्तिकं य
काम्यं दुःखैकबीजं क्षणालवविरसं तच्छिकीर्षन्ति मन्दाः ।
ब्रह्मैवात्यन्तिकं यन्निरतिशयसुभस्यास्पदं संश्रयन्ते
तत्पज्ञास्तथ्य काठोपनिषदभिहितं षड्विधायां य वल्ल्याम् ॥ ११ ॥

आत्माग्भोधेस्तरङ्गोऽस्म्यलमिति गमने भावयन्नासनस्थः
संवित्सूत्रानुविद्धो मणिरलमिति वास्मीन्द्रियार्थप्रतीतौ ।
दृष्टोऽस्म्यात्मावलोकादिति शयनविधौ मत्र आनन्दसिन्धा-
वन्तर्निष्ठो मुमुक्षुः स भलु तनुभृतां यो नयत्येवमायुः ॥ १२ ॥

वैराजव्यष्टिदुषं जगदभिलमिदं नामरुपात्मकं स्या-
दन्तःस्थप्राणमुभ्यात्प्रयलति य पुनर्वेत्ति सर्वान्पदार्थान् ।
नायं कर्ता न भोक्ता सवितृवदिति यो ज्ञानविज्ञानपूर्णाः

साक्षादित्थं विज्ञानव्युत्तरति परात्मानुसंधानपूर्वम् ॥ १३ ॥

नेर्वेद्यं ज्ञानगर्भं द्विविधमभिहितं तत्र वैराग्यमाद्यं

प्रायो दुःखावलोकाद्भवति गृहसुहृत्पुत्रवित्तैषणाद्यैः ।

अन्यज्ज्ञानोपदेशाद्युद्दिष्टविषये वान्तवद्भेद्यता स्या-

त्प्रज्यापि द्विधा स्यान्नियमितमनस् देहतो गेहतश्च ॥ १४ ॥ (मनसो गेहतो)

यः कश्चित्सौभ्यतेतोस्त्रिजगति यतते नैव दुःखस्य तेतो-

र्देहोऽन्ता तद्गुत्था स्वविषयममता येति दुःखास्पदे द्वे ।

जानन्नोगाभिघाताद्यनुभवति यतो नित्यदेहात्मबुद्धि-

र्भार्यापुत्रार्थनाशे विपद्यमथ परामेति नारातिनाशे ॥ १५ ॥

तिष्ठन्गेहे गृहेशोऽप्यतिथिरिव निजं धाम गन्तुं चिकीर्षु-

र्देहस्थं दुःखसौभ्यं न भजति सद्यसा निर्भमत्वाभिमानः ।

आयात्रायास्यतीदं जलदपटलवधात् यास्यत्यवश्यं

देहाद्यं सर्वमेवं प्रविष्टितविशयो यश्च तिष्ठत्ययत्नः ॥ १६ ॥

शक्त्या निर्माकतः स्वाद्धडिरडिरिव यः प्रप्रज-स्वीयगेहा-

ख्यायां मार्गद्गुमोत्यां पथिक एव मनाङ् संश्रयेद्देहसंस्थाम् ।

क्षुत्पर्याप्तं तरुभ्यः पतितकृत्वमयं प्रार्थयेद्भैक्षमन्नं

स्वात्मारामं प्रवेष्टुं स भलु सुभमयं प्रप्रजेद्देहतोऽपि ॥ १७ ॥

कामो बुद्ध्यावुद्देति प्रथममिदं मनस्युद्दिष्टत्यर्थजानं

तद्गुत्तातीन्द्रियास्यैस्तदनधिगतः क्रोध आविर्भवैश्य ।

प्राप्तावर्थस्य संरक्षणमतिरुदितो लोभ अतत्रयं स्या-

त्सर्वेषां पातलेतुस्तद्विदं मतिमता त्याज्यमध्यात्मयोगात् ॥ १८ ॥

दानं ब्रह्मार्पणं यत्कियत एव नृभिः स्यात्क्षमाक्रोधसंज्ञा

श्रद्धास्तिक्यं य सत्यं सदिति परमतः सेतुसंज्ञं यतुष्कम् ।

तत्स्याद्भ्रूयाय जन्तोश्चिति यतुर धमान्दानपूर्वैश्चतुर्भि-

स्तीर्त्वा श्रेयोऽमृतं य श्रयत एव नरः स्वर्गतिं ज्योतिरासिम् ॥ १९ ॥

अन्नं देवातिथिभ्योऽर्पितममृतमिदं चान्यथा मोघमन्नं

यश्चात्मार्यं विधत्ते तद्विदं निगदितं मृत्युरुपं छि तस्य ।

लोकेऽसौ डेवलाधो भवति तनुभृतां डेवलादी य यः स्या-

त्यज्जवा प्राणाग्निहोत्रं विधिवदनुदिनं योऽश्रुते सोऽपि मर्त्यः ॥ २० ॥

लोके भोजः स अेवार्पयति गृहगतायार्थिनेऽन्नं कृशाय
यस्तस्मै पूर्णमन्नं भवति मभविधौ जायतेऽजातशत्रुः ।
सभ्ये नान्नार्थिने योऽर्पयति न स सभा सेवमानाय नित्यं
संसक्तायान्नमस्माद्धिमुप एव परावृत्तिमिच्छेत्कथं ॥ २१ ॥

स्वाज्ञानज्ञानछेत्तू जगद्दुःखलयौ सर्वसाधारणौ स्तो
जुवेष्वास्वर्णार्णं श्रुतय एति जगुर्दूयते स्वप्नभोधे ।
विश्वं ब्रह्मण्यभोधे जगति पुनरिदं लूयते ब्रह्म यद्-
श्चुक्तौ शौष्यं य शौष्येऽधिकरणमथवा लूयतेऽन्योन्यमोडात् ॥ २२ ॥

तुच्छत्वान्नासदासीद्गगनकुसुमवद्भेदकं नो सदासी-
त्किं त्वाभ्यामन्यदासीद्द्व्यवहृतिगतिस्त्रास लोकस्तदानीम् ।
किं त्वर्वागेव शुक्तौ रजतवदपरो नो विराड् व्योमपूर्वः
शर्मण्यात्मन्यथैतत्कुलकसविलवत्किं भवेदावरीवः ॥ २३ ॥

बन्धो जन्मात्ययात्मा यद्वि न पुनरभूत्तर्हि भोक्षोऽपि नासी-
द्यद्द्रात्रिर्दिनं वा न भवति तरणौ किं तु दृष्टोष अेषः ।
अप्राणं शुद्धमेकं समभवदथ तन्मायया कर्तृसंज्ञं
तस्मादन्यथ्य नासीत्परिवृतमजया जुवभूतं तदेव ॥ २४ ॥

प्रागासीद्भावज्ञं तम एति तमसा गूढमस्मादतर्क्यं
क्षीरान्तर्द्वदम्भो जनिरिड जगतो नामज्ञात्मकस्य ।
कामाद्भातुः सिसृक्षोरनुगतजगतः कर्मभिः सम्प्रवृत्ता-
द्रेतोऽपैर्मनोभिः प्रथममनुगतैः संततैः कार्यमाणैः ॥ २५ ॥

यत्वारोऽस्याः कपर्दा युवतिरथ भवेन्नूतना नित्यमेषा
माया वा पेशला स्यादघटनघटनापाटवं याति यस्मात् ।
स्यादारम्भे घृतास्या श्रुतिभववयुनान्येवमाश्वाद्यन्ती
तस्यामेतौ सुपर्णाविव परपुरुषौ तिष्ठतोऽर्थप्रतीत्या ॥ २६ ॥

ऐकस्तत्रास्त्यसङ्गस्तदनु तदपरोऽज्ञानसिन्धुं प्रविष्टो
विस्मृत्यात्मस्वरूपं स विविधजगदाकारमाभासमैक्षत् ।
बुद्ध्यान्तर्यावदैक्षद्विसृजति तमजा सोऽपि तामेवमेक-
स्तावद्विप्रास्तमेकं कथमपि बहुधा कल्पयन्ति स्ववाग्भिः ॥ २७ ॥

नायाति प्रत्यगात्मा प्रजननसमये नैव यात्यन्तकाले
यत्सोऽभाणोऽस्ति लैङ्गं मन एड विशति प्रजजत्यूर्ध्वमर्वाङ् ।

તત્કાર્થ્ય સ્થૂલતાં વા ન ભજતિ વપુષઃ કિંતુ સંસ્કારજાતે
તેજોમાત્રા ગૃહીત્વા વ્રજતિ પુનરિહાયાતિ તૈસ્તૈઃ સહૈવ ॥ ૨૮ ॥

આસીત્પૂર્વં સુબન્સુર્ભશમવનિસુરો યઃ પુરોધાઃ સનાતે-
બ્રાહ્મ્યાત્કૂટાભિચારાત્સ ખલુ મૃતિમિતસ્તન્મનોડગાત્કૃતાન્તમ્ ।
તદ્ભ્રાતા શ્રૌતમન્ત્રૈઃ પુનસ્નયદિતિ પ્રાહ સૂક્તેન વેદ-
સ્તસ્માદાત્માભિયુક્તં વ્રજતિ નનુ મનઃ કહિંચિન્નાન્તરાત્મા ॥ ૨૯ ॥

એકો નિષ્કમ્પ આત્મા પ્રચલતિ મનસા ધાવમાનેન તસ્મિં-
સ્તિષ્ઠન્નગ્રેડય પશ્ચાન્ન હિ તમનુગતં જાનતે ચક્ષુરાધ્યાઃ ।
યદ્વત્પાથસ્તરઙ્ગૈઃ પ્રચલતિ પરિતો ધાવમાનૈસ્તદન્તઃ
પ્રાક્યપશ્ચાદસ્તિ તેષાં પવનસમુદિતૈસ્તૈઃ પ્રશાન્તૈર્યથાવત્ ॥ ૩૦ ॥

એકાક્યાસીત્સ પૂર્વં મૃગયતિ વિષયાનાનુપૂર્વ્યાન્તરાત્મા
જાયા મે સ્યાત્પ્રજા વા ધનમુપકરણં કર્મ કુર્વસ્તદર્થમ્ ।
કલેશૈઃ પ્રાણાવશેષૈર્મહદપિ મનુતે નાન્યદસ્માદ્ગરીય-
સ્ત્વેકાલાભેડાયકૃત્સ્નો મૃત ઇવ વિરમત્યેકહાન્યાકૃતાર્થઃ ॥ ૩૧ ॥

નાસીત્પૂર્વં ન પશ્ચાદતનુદિનકરાચ્છાદકો વારિવાહો
દૃશ્યઃ કિં ત્વન્તરાસૌ સ્થગયતિ સ દૃશં પશ્યતો નાર્કભિમ્બમ્ ।
નો ચેદેવં વિનાર્કં જલધરપટલં ભાસતે તર્હિ કસ્મા-
તદ્વદ્વિશ્ચં પિધત્તે દૃશમથ ન પરં ભાસકં ચાલકં સ્વમ્ ॥ ૩૨ ॥

ભુગ્જાનઃ સ્વપ્રરાજયં સસકલવિભવો જાગરં પ્રાપ્ય ભૂયો
રાજ્યભ્રષ્ટોડહમિત્યં ન ભજતિ વિષમં તન્મૃષા મન્યમાનઃ ।
સ્વપ્ને કુર્વન્નગ્યાગમનમુખમઘં તેન ન પ્રત્યવાયી
તદ્વજજાગ્રદ્દશાયાં વ્યવહૃતિમખિલાં સ્વપ્રવદ્વિસ્મરેચ્ચેત્ ॥ ૩૩ ॥

સ્વપ્રાવસ્થાનુભૂતં શુભમથ વિષમં તન્મૃષા જાગરે સ્યા-
જજાગ્રત્યાં સ્થૂલદેહવ્યવહૃતિવિષયં તન્મૃષા સ્વાપકાલે ।
ઇત્યં મિથ્યાત્વસિદ્ધાવનિશમુભયથા સજજતે તન્ન મૂઢઃ
સત્યે તદ્ભાસકેડસ્મિન્નિહ હિ કુત ઇદં તન્ન વિમ્નો વયં હિ ॥ ૩૪ ॥

જીવન્તં જાગ્રતીહ સ્વજનમથ મૃતં સ્વપ્રકાલે નિરીક્ષ્ય
નિર્વેદં યાત્યકસ્માન્મૃતમમૃતમમું વીક્ષ્ય હર્ષ પ્રયાતિ ।
સ્મૃત્વાપ્યેતસ્ય જન્તોર્નિધનમસુયુતિં ભાષતે તેન સાકં
સત્યેવં ભાતિ ભૂયોડલ્પકસમયવશાત્સત્યતા વા મૃષાત્વમ્ ॥ ૩૫ ॥

स्वाप्नस्त्रीसङ्गसौष्यादपि भृशमसतो या य रेतश्च्युतिः स्या-
त्सा दृश्या तद्दृष्टेत्स्फुरति जगदसत्कारणं सत्यकल्पम् ।
स्वप्ने सत्यः पुमान्स्थायुवतिरिड मृषैवानयोः संयुतिश्च
प्रातः शुकेण वस्त्रोपलतिरिति यतः कल्पनामूलमेतत् ॥ ३६ ॥

पश्यन्त्याराममस्य प्रतिदिवसममी जन्तवः स्वापकाले
पश्यत्येनं न कश्चित्तरणगणामृते मायया कीडमानम् ।
जाग्रत्यर्थप्रजानामथ य तनुभृतां भासकं यालकं वा
नो जानीते सुषुप्तौ परमसुषुप्तमयं कश्चिदाश्चर्यमेतत् ॥ ३७ ॥

स्वप्ने मन्त्रोपदेशः श्रवणपरिचितः सत्य शेष प्रबोधे
स्वाप्नादेव प्रसादादभिलषितं सत्यतां प्रातरेति ।
सत्यप्राप्तिस्त्वसत्यादपि भवति तथा किं य तत्स्वप्रकाशं
येनेदं भाति सर्वं यरमयरमथोख्यावयं दृश्यजातम् ॥ ३८ ॥

मध्यप्राणं सुषुप्तौ स्वजनिमनुविशन्त्यग्निस्वर्याद्योऽमी
वागाधाः प्राणवायुं तद्विड निगदित्वा ग्लानिरेषां न वायोः ।
तेभ्यो दृश्यावभासो भ्रम इति विदितः शुक्तिकारौप्यकल्पः
प्राणायामप्रतं तच्छ्रुतिशिरसि मतं स्वात्मलब्धौ न यान्यत् ॥ ३९ ॥

नोऽकस्मादाद्र्द्रमेधः स्पृशति य दडनः किं तु शुष्कं निदाधा-
दाद्र्द्रं येतोऽनुबन्धैः कृतसुकृतमपि स्वोक्तकर्मप्रार्थैः ।
तद्भ्रज्ज्ञानाग्निरेतत्स्पृशति न सडसा किं तु वैराग्यशुष्कं
तस्मात्शुद्धो विरागः प्रथममभिहितस्तेन विज्ञानसिद्धिः ॥ ४० ॥

यत्किञ्चिन्नामरूपात्मकमिदमसदेवोदितं भाति भूमौ
येनानेकप्रकारैर्व्यवडरति जगद्येन तेनेश्वरेण ।
तद्भ्रमच्छादनीयं निभृतरशनया यद्दृष्टेः द्विजिह्व-
स्तेन त्यक्तेन भोज्यं सुषुप्तमनतिशयं मा गृधोऽन्यद्दनाधम् ॥ ४१ ॥

शुचन्मुक्तिर्मुमुक्षोः प्रथममथ ततो मुक्तिरात्यन्तिकी य
तेऽभ्यासज्ञानयोगाद्गुरुचरणकृपापाङ्गसङ्गेन लभ्यात् ।
अभ्यासोऽपि द्विधा स्यादधिकरणवशाद्द्वैलिको मानसश्च
शारीरस्त्वासनाद्यो ल्युपरतिरपरो ज्ञानयोगः पुरोक्तः ॥ ४२ ॥

सर्वानुन्मूल्य कामान्दृष्टि कृतनिलयान्क्षिप्तशङ्कनिवोच्यै-

दीर्घद्विडाभिमानस्त्यजति यपलतामात्मदत्तावधानः ।
यात्यूर्ध्वस्थानमुच्चैः कृतसुकृतभरो नाडिकाभिविचित्रं
नीलश्वेतारुणाभिः स्रवदमृतभरं गृह्यमाण्णामसौम्यः ॥ ४३ ॥

प्रापश्यद्विश्रमात्मेत्ययमिड पुरुषः शोकमोडाधीतीतः
शुक्लं ब्रह्माध्यगच्छत्स जलु सकलवित्सर्वसिद्ध्यास्पदं डि ।
विस्मृत्य स्थूलसूक्ष्मप्रभृतिवपुरसौ सर्वसंकल्पशून्यो
श्रुवन्मुक्तास्तुरीयं पदमधिगतवान्पुण्यपापैर्विहीनः ॥ ४४ ॥

यः सत्त्वाकारवृत्तौ प्रतिफलति युवा देहमात्रावृतोऽपि
तद्भूमैर्बाल्यवार्द्ध्यादिभिरनुपलतः प्राण आविर्भूव ।
श्रेयाःसाध्यस्तमेतं सुनिपुणमतयः सत्यसंकल्पभाजो
ह्यभ्यासादेवयन्तः परिणतमनसा साकमूर्ध्वं नयन्ति ॥ ४५ ॥

प्रायोऽकामोऽस्तकामो निरतिशयसुभायात्मकामस्तदासौ
तत्रामावाप्तकामः स्थितयरमदशस्तस्य देहावसाने ।
प्राणा नैवोत्थमन्ति क्मविरतिमिताः स्वस्वडेतौ तदानीं
क्वायं श्रुवो विलीनो लवणमिव जलेऽभास आत्मैव पश्चात् ॥ ४६ ॥

पिण्डीभूतं यदन्तर्जलनिधिसलिलं याति तत्सैन्धवाभ्यं
भूयः प्रक्षिप्तमस्मिन्विलयमुपगतं नामरूपे जडाति ।
प्राज्ञस्तद्भूत्परात्मन्यथ भजति लयं तस्य येतो डिमांशौ
वागग्रौ यक्ष्मुरर्के पयसि पुनरसृज्रेतसी दिक्षु कर्णौ ॥ ४७ ॥

क्षीरान्तर्यद्भृदाज्यं मधुरिमिविदितं तत्पृथग्भूतमस्मा-
द्भूतेषु ब्रह्म तद्भृद्व्यवहृतिविदितं श्रान्तविश्रान्तिभीजम् ।
यं लब्ध्वा लाभमन्यं तृणमिव मनुते यत्र नोदेति भीतिः
सान्द्रानन्दं यदन्तः स्फुरति तदमृतं विद्ध्यतो ह्यन्यदार्तम् ॥ ४८ ॥

ओतः प्रोतश्च तन्तुष्विड विततपटश्चित्रवर्णेषु चित्र-
स्तस्मिञ्छिज्ञास्यमाने ननु भवति पटः सूत्रमात्रावशेषः ।
तद्भृद्विश्रं विचित्रं नगनगरनरग्रामपश्चादिदृपं
प्रोतं वैराजरूपे स विद्यति तदपि ब्रह्मणि प्रोतमोतम् ॥ ४९ ॥

रूपं रूपं प्रतीदं प्रतिफलनवशात्प्रातिरूप्यं प्रपेदे
ह्येको द्रष्टा द्वितीयो भवति य सलिले सर्वतोऽनन्तरूपः ।
धन्द्रो मायाभिरास्ते श्रुतिरिति वदति व्यापकं ब्रह्म तस्मा-

ज्जुवत्वं यात्यकस्मादतिविमलतरे बिम्बितं बुद्ध्युपाधौ ॥ ५० ॥

तज्ज्ञाः पश्यन्ति बुद्ध्युपाधौ परमबलवती माययाक्तं पतद्गुं
बुद्ध्यावन्तःसमुद्रे प्रतिफलितमरीच्यास्पष्टं वेधसस्तम् ।
याद्गुयावानुपाधिः प्रतिफलति तथा ब्रह्म तस्मिन्मयास्थं
प्राप्तादर्शानुसृष्टं प्रतिफलति यथावस्थितं सत्सदैव ॥ ५१ ॥

येको भानुस्तदस्थः प्रतिफलनवशाद्यस्त्वनेकोऽकान्त-
नानात्वं यात्युपाधिस्थितिगतिसमतां यापि तद्द्रव्यरात्मा ।
भूतेषुव्यावशेषु प्रतिफलितं षवाभाति तावत्स्वभावा-
वस्थितो यः परं तु स्फुटमनुपलतो भाति तावत्स्वभावैः ॥ ५२ ॥

यद्द्रव्यीयूषरश्मौ दिनकरकिरणैर्बिम्बितैरेति सान्द्रं
नाशं नैशं तमिस्रं गुडगतमथवा मूर्छितैः कांश्यपात्रे ।
तद्द्रव्युद्धौ परात्मद्युतिभिरनुपदं बिम्बिताभिः समन्ता-
द्भासन्ते डीन्द्रियास्थप्रसृतिभिरनिशं रुपमुष्याः पदार्थाः ॥ ५३ ॥

पूजात्मानात्मभेदान्त्रिविधमिड परं बुद्ध्यवच्छिन्नमन्य-
त्तत्रैवाभासमात्रं गगनमिव जले त्रिप्रकारं विभाति ।
अमभोवच्छिन्नमस्मिन्प्रतिफलितमतः पाथसोन्तर्बुद्धिश्च
पूजावच्छिन्नयोगे प्रजति लयमविद्या स्वकार्यैः सदैव ॥ ५४ ॥

दृश्यन्ते दारुनार्थो युगपदगाणिताः स्तम्भसूत्रप्रयुक्ताः
संगीतं दर्शयन्त्यो व्यवहृतिमपरां लोकसिद्धां य सर्वाभम् ।
सर्वत्रानुप्रविष्टादभिनवविभववाद्यावदर्थानुबन्धा-
त्तद्द्रव्यसूत्रात्मसंज्ञाद्व्यवहरति जगद्भूर्भुवःस्वर्मलान्तम् ॥ ५५ ॥

तत्सत्यं यत्त्रिकालेष्वनुपलतमदः प्राणद्विग्व्योममुष्यं
यस्मिन्विश्रान्तमास्ते तद्विड निगदितं ब्रह्म सत्यस्य सत्यम् ।
नास्त्यन्यत्किञ्च यद्द्रव्यपरमधिकमतो नाम सत्यस्य सत्यं
सस्य त्यज्येति मूर्ताद्युपलितमवरं सत्यमस्यापि सत्यम् ॥ ५६ ॥

यत्किञ्चिद्भात्यसत्यं व्यवहृतिविषये रौप्यसर्पाभ्युमुष्यं
तद्वै सत्याश्रयेणेत्ययमिड नियमः सावधिलोकसिद्धः ।
तद्वै सत्यस्य सत्ये जगदभिलमिदं ब्रह्मणि प्राविरासी-
न्मिथ्याभूतं प्रतीतं भवति भलु यतस्तस्य सत्यं वदन्ति ॥ ५७ ॥

यत्राकाशावकाशः कलयति य कलामात्रतां यत्र कालो
यत्रैवाशावसानं बृहद्विडं विराट् पूर्वमर्वागिवास्ते ।
सूत्रं यत्राविरासीन्महदपि महतस्तद्विडं पूर्णार्थं पूर्णं
सम्पूर्णार्थावदेरपि भवति यथा पूर्णमेकार्णवाम्भः ॥ ५८ ॥

अन्तः सर्वौषधीनां पृथगमितरसैर्गन्धवीर्यैर्विपाकै-
रेकं पाथोदपाथः परिलभति यथा तद्दृष्टवान्तरात्मा ।
नानाभूतस्वभावेर्वलति वसुमती येन विश्वं पयोदो
वर्षत्युच्चैर्लुताशः पयति दधति वा येन सर्वान्तरोऽसौ ॥ ५९ ॥

भूतेष्वामानमात्मन्यनुगतमभिलं भूतजातं प्रपश्ये-
त्पाथः पाथस्तरङ्गान्वयवदथ चिरं सर्वमात्मैव पश्येत् ।
ऐकं ब्रह्माद्वितीयं श्रुतिशिरसि मतं नेह नानास्ति किं चि-
न्मृत्योराप्नोति मृत्युं स एव जगद्विदं यस्तु नानेव पश्येत् ॥ ६० ॥

प्राक्पश्चादस्ति कुम्भाद्गगनमिदमिति प्रत्यये सत्यपीदं
कुम्भोत्पत्तावुदेति प्रलयमुपगते नश्यतीत्यन्यदृशम् ।
नीते कुम्भेन साकं प्रजति भजति वा तत्प्रमाणानुकारा-
वित्थं मिथ्याप्रतीतिः स्फुरति तनुभृतां विश्वतस्तद्ब्रह्मात्मा ॥ ६१ ॥

यावान्पिण्डो गुडस्य स्फुरति मधुरिमैवास्ति सर्वोऽपि तावा-
न्यावाऋर्पूरपिण्डः परिलभति सदाभोद एवात्र तावान् ।
विश्वं यावद्विभाति द्रुमनगनगराराम्यैत्याभिरामं
तावथ्यैतन्यमेकं प्रविडसति यतोऽन्ते तदात्मावशेषम् ॥ ६२ ॥

वाघान्नादानुभूतिर्यदपि तदपि सा नूनमाघातगम्या
वाघाघातध्वनीनां न पृथगनुभवः किं तु तत्साधयर्थात् ।
मायोपादानमेतत्सदय्यरितमिव ब्रह्मणामाति तद्-
त्स्मिन्प्रत्यक्षप्रतीते न किमपि विषयीभावमाप्नोति यस्मात् ॥ ६३ ॥

दृष्टः साक्षाद्विदानीमिडं भलु जगतामीश्वरः संविदात्मा
विज्ञातः स्थाणुरेको गगनवदभितः सर्वभूतान्तरात्मा ।
दृष्टं ब्रह्मातिरिक्तं सकलमिदमसद्रूपमाभासमात्रं
शुद्धं ब्रह्माडमस्मीत्यविरतमधुनात्रैव तिष्ठेदनीडः ॥ ६४ ॥

धन्द्नेन्द्राण्योः प्रकामं सुरतसुभ्रजुषोः स्थाद्रतान्तः सुषुप्ति-
स्तस्यामानन्दसान्द्रं पदमतिगहनं यत्स आनन्दकोशः ।

तस्मिन्नो वेदं किञ्चिन्निरतिशयसुभाष्यन्तरे लीयमानो
दुःखी स्याद्बोधितः सन्निति कुशलमतिर्बोधयेन्नैव सुमम् ॥ ६५ ॥

सर्वे नन्दन्ति श्रुत्वा अधिगतयशसा गृह्णता यक्षुरादी-
नन्तः सर्वोपकर्त्रां बहिरपि य सुषुप्तौ यथा तुल्यसंस्थाः ।
अेतेषां किंविषयस्युज्ज्वलभृतिभृते यो बहिवृत्तिरास्ते
त्वक्षयक्षुःश्रोत्रनासारसनवशमितो याति शोकं य मोहम् ॥ ६६ ॥

जाग्रत्यामन्तरात्मा विषयसुषुप्ततेऽनेक्यत्वात्विधास्य-
ञ्चाम्यत्सर्वेन्द्रियौघोऽधिगतमपि सुषुप्तं विस्मरन्त्याति निद्राम् ।
विश्रामाय स्वप्ने त्वतितरसुलभं तेन यातीन्द्रियं हि
सुषुप्तं सर्वोत्तमं स्यात् परिणतिविरसादिन्द्रियोत्थात्सुषुप्ताख्य ॥ ६७ ॥ (सौष्यं)

पक्षावभ्यस्य पक्षी जनयति मरुतं तेन यात्युच्चदेशं
लब्ध्वा वायुं मडान्तं श्रममपनयति स्वीयपक्षौ प्रसार्य ।
दुःसंकल्पैर्विकल्पैर्विषयमनु कर्थाकृतं चित्तमेत-
त्पिन्नं विश्रामहेतोः स्वपिति चिरमहो उस्तपादान्प्रसार्य ॥ ६८ ॥

आश्लिष्यात्मानमात्मा न किमपि सउसैवान्तरं वेदं बाह्यं
यद्गुह्यमी विदेशात्सदनमुपगतो गाढमाश्लिष्य कान्ताम् ।
यात्यस्तं तत्र लोकव्यवृत्तिरभिला पुण्यपापानुबन्धः
शोको मोहो भयं वा समविषममिदं न स्मरत्येव किञ्चित् ॥ ६९ ॥

अल्पानल्पप्रपञ्चप्रलय उपरतिश्चेन्द्रियाणां सुषुप्ति-
र्जुवन्मुक्तौ सुषुप्तौ त्रितयमपि समं किं तु तत्रास्ति भेदः ।
प्राक्संस्कारात्प्रसुप्तः पुनरपि य परावृत्तिमेति प्रबुद्धो
नश्यत्संस्कारजातो न स किल पुनरावर्तते यश्च मुक्तः ॥ ७० ॥

आनन्दान्यश्च सर्वाननुभवति नृपः सर्वसम्पत्समृद्ध
स्तस्यानन्दः स अेकः स जलु शतगुणः सन्प्रदिष्टः पितृणाम् ।
आदेवब्रह्मलोकं शतशतगुणितास्ते यदन्तर्गताः स्यु-
र्ब्रह्मानन्दः स अेकोऽस्त्यथ विषयसुषुप्तान्यस्य मात्रा भवन्ति ॥ ७१ ॥

यत्रानन्दाश्च मोहाः प्रमुदं धति मुदश्चासते सर्वे अेते
यत्रामाः सर्वकामाः स्युरभिलविरमाडेवलीभावा आस्ते ।
मां तत्रानन्दसान्द्रे कृधि चिरममृतं सोमपीयूषपूर्णा
धाराभिन्द्राय देहीत्यपि निगमगिरो ब्रूयुगान्तर्गताय ॥ ७२ ॥

आत्माऽकम्पः सुभात्मा स्फुरति तदपरा त्वन्यथैव स्फुरन्ती
 स्थैर्यं वा यञ्चलत्वं मनसि परिणतिं याति तत्रत्यमस्मिन् ।
 याञ्चल्यं दुःखभेदतुर्मनस एवमडो यावद्विष्टार्थलब्धि-
 स्तस्यां यावत्स्थिरत्वं मनसि विषयजं स्यात्सुखं तावदेव ॥ ७३ ॥

यद्भ्रतसौभ्यं रतान्ते निमिषमिड मनस्येकताने रसे स्या-
 त्स्थैर्यं यावत्सुषुप्तौ सुभमनतिशयं तावदेवाथ मुक्तौ ।
 नित्यानन्दः प्रशान्ते लृष्टि तद्विड सुभस्थैर्ययोः साड्यर्थं
 नित्यानन्दस्य मात्रा विषयसुभमिदं युज्यते तेन वक्तुम् ॥ ७४ ॥

श्रान्तं स्वान्तं स बाह्यव्यवहृतिभिरिदं ताः समाकृष्य सर्वा-
 स्तत्तत्संस्कारयुक्तं ह्युपरमति परावृत्तमिच्छन्निदानम् ।
 स्वाप्ना-संस्कारजातप्रजनितविषया-स्वाप्नदेहेऽनुभूता-
 न्श्रोत्रज्यान्तः प्रत्यगात्मप्रवणामिदमगाद्भूरि विश्राममस्मिन् ॥ ७५ ॥

स्वप्ने भोगः सुप्नादेर्भवति ननु कुतः साधने मूर्धमाने
 स्वाप्नं देहान्तरं तद्व्यवहृतिकुशलं नव्यमुत्पद्यते चेत् ।
 तत्सामग्रा अभावात्कुत एवमुदितं तद्वि सांकल्पिकं ये-
 तत्किं स्वाप्ने रतान्ते वपुषि निपतिते दृश्यते शुद्धमोक्षः ॥ ७६ ॥

भीत्या रोदित्यनेन प्रवदति उच्यते श्लाघते नूनमस्मा-
 त्स्वप्नेऽप्यङ्गोऽनुबन्धं त्यजति न सलसा मूर्छितेऽप्यन्तरात्मा ।
 पूर्वं ये येऽनुभूतास्तनुयुवतिडयव्याघ्रदेशाद्योऽर्था-
 स्तत्संस्कारस्वप्ना-सृजति पुनरमूर्च्छित्य संस्कारदेहम् ॥ ७७ ॥

संधौ जाग्रत्सुषुप्त्योरनुभवविदिता स्वाप्यवस्था द्वितीया
 तत्रात्मज्योतिरास्ते पुरुष एव समाकृष्य सर्वेन्द्रियाणि ।
 संवेश्य स्थूलदेहं समुचितशयने स्वीयभासान्तरात्मा
 पश्य-संस्काररूपानभिमतविषयान्याति कुत्रापि तद्भत् ॥ ७८ ॥

रक्षन्प्राणैः कुलायं निजशयनगतं श्वासमात्रावशेषै-
 र्मा भूतत्प्रेतकल्याकृतिकमिति पुनः सारमेयाद्विभक्ष्यम् ।
 स्वप्ने स्वीयप्रभावात्सृजति डयरथान्निग्राः पत्वलानि
 क्रीडास्थानान्यनेकान्यपि सुदृढबलापुत्रमित्रानुकारान् ॥ ७९ ॥

मातङ्गव्याघ्रदस्युद्विषदुरगकपीस्तुत्रचित्तोयसीभिः

कीडन्नास्ते ङसन्वा विडरति कुडयिन्मृष्टमश्राति यात्रम् ।
भवेच्छत्वं प्राप्तवानस्यडमिति कुडयिच्छङ्कितः स्वीयलोका-
दास्ते व्याघ्रादिभीत्या प्रयवति कुडयिद्रोदिति त्रस्यमानः ॥ ८० ॥

यो यो दृग्गोचरोऽर्थो भवति स स तदा तद्गतात्मस्वरूपा-
विज्ञानोत्पद्यमानः स्फुरति ननु यथा शुक्तिकाऽज्ञानलेतुः ।
शौध्याभासो मृषैव स्फुरति य किंराज्ञानतोऽम्भो भुजङ्गो
रज्ज्वज्ञानान्निमेषं सुभ्रमयकृदतो दृष्टिसृष्टं किंलेदम् ॥ ८१ ॥

मायाध्यासाश्रयेण प्रविततमभिलं यन्मया तेन मत्स्था-
न्येतान्येतेषु नाडं यदपि छि रजतं भाति शुक्तौ न शौधे ।
शुक्त्यंशस्तेन भूतान्यपि मयि न वसन्तीति विष्वज्विनेता
प्राडास्माद्दृश्यजातं सकलमपि मृषैवेन्द्रजालोपमेयम् ॥ ८२ ॥

उेतुः कर्मैव लोके सुभ्रतदितरयोरेवमज्ञोऽविदित्वा
मित्रं वा शत्रुरित्यं व्यवडरति मृषा याज्ञवल्क्यार्तभागौ ।
यत्कर्मैवोद्यतुः प्राग्जनकनृपगुडे यक्तुस्तत्प्रशंसां
वंशोत्तंसो यदूनामिति वदति न कोऽप्यत्र तिष्ठत्यकर्मा ॥ ८३ ॥

वृक्षच्छेदे कुठारः प्रभवति यदपि प्राणिनोद्यस्तथापि
प्राथोऽन्नं तृमिडेतुस्तदपि निगदितं कारणं भोक्तृयतः ।
प्राचीनं कर्म तद्द्रष्टृषमसमङ्गलप्राप्तिडेतुस्तथापि
स्वातन्त्र्यं नश्वरेऽस्मिन्न छि भलु घटते प्रेरकोऽस्यान्तरात्मा ॥ ८४ ॥

स्मृत्या लोकेषु वार्णाश्रमविहितमद्यो नित्यकाम्यादि कर्म
सर्वं ब्रह्मार्पणं स्यादिति निगमगिरः संगिरन्तेऽतिरम्यम् ।
यन्नासानेत्रजिह्वाकरयराणशिरःश्रोत्रसंतर्पणेन
तुष्येदङ्गीव साक्षात्तरुखि सकलो मूलसंतर्पणेन ॥ ८५ ॥

यः प्रैत्यात्मानमिज्ञाः श्रुतिविदपि तथाकर्मकृत्कर्मणोऽस्य
नाशः स्यादल्पभोगात्पुनरवतरणे दुःखभोगो मडीयान् ।
आत्माभिज्ञस्य लिप्सोरपि भवति मडाऽशाश्रतः सिद्धिभोगो
ड्यात्मा तस्माद्दुपास्यः भलु तदधिगमे सर्वसौष्यान्यलिप्सोः ॥ ८६ ॥

सूर्याद्यैरर्थभानं न छि भवति पुनः डेवलैर्नात्र चित्रं
सूर्यात्सूर्यप्रतीतिर्न भवति सडसा नापि यन्द्रस्य यन्द्रात् ।
अत्रैरत्रैश्च किं तु स्फुरति रविमुषं यक्षुषश्चित्प्रयुक्ता-

દાત્મજ્યોતિસ્તતોડયં પુરુષ ઇહ મહો દેવતાનાં ચ ચિત્રમ્ ॥ ૮૭ ॥

પ્રાણેનામ્ભાંસિ ભૂયઃ પિબતિ પુનરસાવન્નમશ્રાતિ તત્ર
તત્પાકં જાઠરોડગ્નિસ્તદ્દુપહિતબલો દ્રાક્ષ્યનૈર્વા કરોતિ ।
વ્યાનઃ સર્વાડ્ગનાડીષ્યથ નયતિ રસં પ્રાણસંતર્પણાર્થ
નિઃસારં પૂતિગન્ધં ત્યજતિ બહિરયં દેહતોડપાનસંજઃ ॥ ૮૮ ॥

વ્યાપારં દેહસંસ્થઃ પ્રતિવપુરખિલં પચ્યવૃત્યાત્મકોડસૌ
પ્રાણઃ સર્વેન્દ્રિયાણામધિપતિરનિશં સત્તયા નિર્વિવાદમ્ ।
યસ્યેત્યં ચિદ્ધનસ્ય સ્ફુટમિહ કુરુતે સોડસ્મિ સર્વસ્ય સાક્ષી
પ્રાણસ્ય પ્રાણ ઓષોડધ્યખિલતનુભૂતાં ચક્ષુષશ્ચક્ષુરેષઃ ॥ ૮૯ ॥

યં ભાન્તં ચિદ્ધનૈકં ક્ષિતિજલપવનાદિત્યચન્દ્રાદયો યે
ભાસા તસ્યૈવ ચાનુ પ્રવિરલગતયો ભાન્તિ તસ્મિન્વસન્તિ ।
વિદ્યુત્પુન્જોડગ્નિસંઘોડચ્યુડુગણાવિતતિભાંસયેત્લિં પરેશં
જ્યોતિઃ શાન્તં હ્યનન્તં કવિમજમમરં શાશ્વતં જન્મશૂન્યમ્ ॥ ૯૦ ॥

તદ્બ્રહ્મૈવાહમસ્મીત્યનુભવ ઉદિતો યસ્ય કસ્યાપિ ચેદ્વૈ
પુંસઃ શ્રીસદ્ગુણામતુલિતકરુણાપૂર્ણાપીયૂષદૃષ્ટયા ।
જીવન્મુક્તઃ સ એવ ભ્રમવિધુરમના નિર્ગતેડનાઘુપાઘૌ
નિત્યાનન્દૈકધામ પ્રવિશતિ પરમં નષ્ટસંદેહવૃત્તિઃ ॥ ૯૧ ॥

નો દેહો નેન્દ્રિયાણિ ક્ષરમતિયપલં નો મનો નૈવ બુદ્ધિઃ
પ્રાણો નૈવાહમસ્મીત્યખિલજડમિદં વસ્તુજાતં કથં સ્યામ્ ।
નાહંકારો ન દારા ગૃહસ્યુતસુજનક્ષેત્રવિત્તાદિ દૂરં
સાક્ષી ચિત્રત્યગાત્મા નિખિલજગદધિષ્ઠાનભૂતઃ શિવોડહમ્ ॥ ૯૨ ॥

દૃશ્યં યદ્રૂપમેતદ્ભવતિ ચ વિશદં નીલપીતાઘનેકં
સર્વસ્યૈતસ્ય દૃગ્વૈ સ્ફુરદનુભવતો લોચનં ચૈકરૂપમ્ ।
તદ્દૃશ્યં માનસં દૃક્પરિણાતવિષયાકારધીવૃત્તયોડપિ
દૃશ્યા દૃગ્રૂપ એવ પ્રભુરિહ સ તથા દૃશ્યતે નૈવ સાક્ષી ॥ ૯૩ ॥

રજ્જવજ્ઞાનાદ્ભુજડ્ગસ્તદ્દુપરિ સહસા ભાતિ મન્દાન્ધકારે
સ્વાત્માજ્ઞાનાત્તથાસૌ ભૃશમસુખમભૂદાત્મનો જીવભાવઃ ।
આમોક્ત્યાહિભ્રમાન્તે સ ચ ખલુ વિદિતા રજ્જુરેકા તથાહં
કૂટસ્થો નૈવ જીવો નિજગુરુવચસા સાક્ષિભૂતઃ શિવોડહમ્ ॥ ૯૪ ॥

डिं ज्योतिस्ते वदस्वाडनि रविरिड मे यन्द्रदीपादि रात्रौ
 स्यादेवं भानुदीपादिकपरिकलने डिं तव ज्योतिरस्ति ।
 यक्षुस्तन्मीलने डिं भवति य सुतरां धीर्धियः डिं प्रकाशे
 तत्रैवाडं ततस्त्वं तदसि परमकं ज्योतिरस्मि प्रभोऽडम् ॥ ८५ ॥

कथित्कालं स्थितः कौ पुनरिड भजते नैव देहादिसंघं
 यावत्प्राग्भ्यभोगं कथमपि स सुभं येष्टतेऽसङ्गबुद्ध्या ।
 निर्द्भ्रन्दो नित्यशुद्धो विगलितममताडं कृतिर्नित्यतृभो
 ब्रह्मानन्दस्वरूपः स्थिरमतिरथलो निर्गताशेषभोऽः ॥ ८६ ॥

शुवात्मब्रह्मभेदं दलयति सडसा यत्प्रकाशैकडुपं
 विज्ञानं तथ्य बुद्धौ समुदितमतुलं यस्य पुंसः पवित्रम् ।
 माया तेनैव तस्य क्षयमुपगमिता संसृतेः कारणां या
 नष्टा सा कार्यकर्त्री पुनरपि भविता नैव विज्ञानमात्रात् ॥ ८७ ॥

विश्वं नेति प्रमाणाद्विगलितजगदाकारभानस्त्यजेद्वै
 पीत्वा यद्भक्तुलाम्भस्त्यजति य सुतरां तत्कलं सौरभाढ्यम् ।
 सम्यक्संख्येद्धनैकामृतसुभकबलास्वाएपूर्णां दृष्टासौ
 ज्ञात्वा निःसारमेवं जगदभिलमिदं स्वप्रभः शान्तश्चित्तः ॥ ८८ ॥

क्षीयन्ते यास्य कर्माण्यपि भलु दृष्टयग्रन्थिरुद्भिद्यते वै
 छिद्यन्ते संशया ये जनिमृतिङ्कला दृष्टमात्रे परेशे ।
 तस्मिंश्चिन्मात्ररूपे गुणमलरडिते तत्त्वमस्यादिलक्ष्ये
 कूटस्थे प्रत्यगात्मन्यभिलविधिमनोऽगोचरे ब्रह्मणीशे ॥ ८९ ॥

आदौ मध्ये तथान्ते जनिमृतिङ्कलं कर्ममूलं विशालं
 ज्ञात्वा संसारवृक्षं भ्रममदमुदितेशोक्तानेकपत्रम् ।
 कामकोधादिशाभं सुतपशुवनिताकन्यकापक्षिसंघं
 छित्वासङ्गासिनैर्न पटुमतिरभितश्चिन्तयेद्वासुदेवम् ॥ ९० ॥

जातं मथ्येव सर्वं पुनरपि मयि तत्संस्थितं यैव विश्वं
 सर्वं मथ्येव याति प्रविलयमिति तद्ब्रह्म यैवाडमस्मि ।
 यस्य स्मृत्या य यज्ञाद्यभिलशुभविधौ सुप्रयातीड कार्यं
 न्यूनं सम्पूर्णातां वै तमडमतिभुदैवाय्युतं संनतोऽस्मि ॥ ९०१ ॥

ॐ श्रीमत्परमहंसपरिप्राजकाचार्यस्य श्रीगोविन्दभगव-
 त्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ

शतश्लोकी समाप्ता ॥

Encoded by Subhash Prajapati, Sunder Hattangadi
Proofread by Subhash Prajapati, Sunder Hattangadi,
Sreenivasa Rao Bhagavatula

—
Shata Shloki or Vedanta Kesari

pdf was typeset on March 24, 2024

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

